

Nulevende.	Arternes Totaltal.	Fossile.	Arternes Totaltal.
3. Euphractus.		2. Euphractus.	
1. gilvipes	4.	1. aff. gilvipedi	4.
		3. Chlamydotherium.	
		1. Humboldtii	5.
		2. majus	6.
4. Dasypus.		4. Dasypus	
		1. sulcatus	7.
1. longicaudis	5.	2. punctatus	8.
2. geometricus	6.	3. aff. longicaudi	9.
3. punctatulus	7.	4. striatus	10.
4. mirim.	8.	5. intermedius	11.
		6. gracilis	12.
		5. Hoplophorus.	
		1. euphractus	13.
		2. Meyeri	14.
		3. minor	15.
		6. Pachytherium	
		1. magnum	16.

Professor *Ramus* meddeelte en Afhandling "om nogle Curvers Rectification ved elliptiske Functioner", hvori først Hyperblens Rectification fremstilles, idet den sædvanlige Substitution, som dertil anvendes, føres tilbage til de almindelige Principer for Transformationen af elliptiske Integraler, hvorefter vises Rectificationen af den Curve af 4de Grad, hvis Ligning er

$$(x^2 + y^2)^2 - a^2 x^2 + b^2 y^2 = 0,$$

og som dannes ved Overskjæringerne af alle Tangenter til Hyperblen med de paa disse Tangenter fra Hyperblens Centrum nedfældte Perpendicularer. Rectificationen afhænger af den elliptiske Function af 3die Art. Den almindeligere Curve, hvis Ligning er

$$(x^2 + y^2)^2 - a^2 x^2 \pm b^2 y^2 + \frac{1}{4} c^4 = 0,$$

findes at være rectificerlig ved Functionerne af 1ste og 3die Art, hvør-

imod det sidste Led $+\frac{1}{4}c^4$ forandret til $-\frac{1}{4}c^4$ giver en Curve, hvis Rectification almindeligen afhænger af ultraelliptiske Functioner af 2den Classe d. e. dem som følge nærmest efter de elliptiske (idet Quadratroden under Integraltegnet er tagen af et Polynomium af 5te eller 6te Grad). Af de speciellere Tilfælde, som give Anledning til mærkelige Reductioner, fortjener især at nævnes

$$(x^2 + y^2)^2 - a^2(x^2 - y^2) \pm \frac{1}{4}c^4 = 0,$$

tilhørende den Curve, i hvilken ethvert Punkt har til to faste Punkter Afstande, hvis Product er constant. Rectificationen findes da at kunne udtrykkes ved den elliptiske Function af 1ste Art alene, hvorunder Lemniscatens Rectification er indbefattet ved at sætte $c=0$.

Doctor *A. Petzholdt* i Dresden havde indsendt en haandskreven Afhandling over Gletschernes Theorie. En af Selskabet valgt Comitee afgav derover følgende Betænkning:

„I Videnskabernes Selskabs næstsidste Møde blev der udnævnt en Comitee af tre Medlemmer til at afgive Betænkning over en, til Selskabet indsendt, haandskreven Afhandling „Versuch einer neuen Gletschertheorie von Dr. *A. Petzholdt*“, der udgjør et Afsnit af Forfatterens om föie Tid udkommende Alperreise. Da det befandtes, at hans Theorie fornemmeligen er bygget paa physiske Grundsætninger, saa anmodede Comiteen Hr. Conferentsraad *Örsted* om at tiltræde samme og deeltage i Affattelsen af den Betænkning, vi herved have den Ære at forelægge Selskabet.

Det Punkt, hvorpaa Opmærksomheden i Særdeleshed har været henvendt ved Undersøgelsen af Iisbræerne, er deres fremadskridende Bevægelse og dennes Aarsager. Desuagtet har ingen af de hidindtil opstillede Theorier været i Stand til at forklare dette Phænomen paa en fyldestgjørende Maade. *Scheuchzer* antog, at det var Vandet, som foranledigede Iisbræens Bevægelse, idet det trængte ind i dennes Spalter fyldte dem og, ved senere at fryse og under Frysningen at udvide sig drev Iismasserne fra hinanden. Men man har oftere iagttaget betydelige Iisbræer, som skrede frem, uden at man paa deres Overflade blev